

Josep Pla

HOME NOTIS

(3ª serie)

~~Josep Pla~~

Biblioteca Selecta

Prefaci

El títol d'"Homenots", aplicat a aquests assaigs biogràfics ha tingut una acceptació tan mediocre que de tots cantons s'ha proposat de canviar-lo, per veure que implica una actitud respectiva molt accentuada. ~~El títol d'"Homenots", a qui jo estic molt interessat~~ hi aquest judici haquri perimngut solament el camp literari, "haquri fet un cas molt relatiu, perquè el meu ambient no ha estat mai el propiament literari. Però el cert és que el Sr. Francesc ~~H.~~ Ripoll, a qui jo estic molt interessat per veure que és una de les més grans personalitats que ha produït aquest país en els últims cinquanta anys, m'ha fet dir que el títol general dels assaigs ~~tenia una~~ tendència a decaure, i el meu deures un humorisme sarcàstic a penes, d'inimulats, i, en contrari a l'humana objectivitat. En aquest judici, hi ha un clar l'efecte que fatalment ha produït en el Sr. Ripoll el títol tan famigerat. Ara, amb que substancialment aquest títol d'"Homenots"? Amb el d'"Homenots"? És impossible, perquè la paraula homenots implica quantitat, volum, però a la base i alguns dels personatges biogràfics té un pes físic tan cent que no cabria en la "menagerie" projectada. ~~Perde el punt de vista del pes en kilos, hi ha homenots i homenots.~~

El cert és que en la paraula "homenot" una significació de-olturna a donar a la paraula "homenot" una significació respectiva sistemàtica. Per mi, un "homenot" és un tipus simple, insolent, una persona que s'ha significat en una qual- sevol activitat, d'una manera remarcable. Si encara en aque- ta sent a l'adorable figura del pintor Joaquin Vinyes, a qui vaig estimar i estimo tant, com és possible que el fet impliqui un qualsevol judici respectiu per el gran pintor? No. El missatge que he de donar és que s'accepti el meu can- jar intrínsec i que s'accepti l'excessiva tendència que té la gent a tocar en el que són intencions marginals.

Potes aclarir una mica les coses, una petita conferència, en 1916, a dinou anys, ja una mica fatigat de l'aburriment que produïa un país que només vivia per el diner, vaig decidir - erent la meua sensibilitat dramàtica pràcticament nul- la - dedicar-me a l'ensenyament. Vaig proposar-me parlar i escriure amb tota l'amenitat de que pot ésser possible, un tipus qualsevol - jo, en aquest cas, aquest propòsit el vaig heren- rar d'Estadhal - sigui dit modestament i tot passant. I he moltes vegades, en l'empren la meua tendència a l'amenitat - tan sovint, però, fàcilment - amb intencions que no han existit mai. La gent (sobretot la gent de Barcelona) està tan saturada de l'aburriment que produïa una societat pura-

ment econòmica, que qualsevol intent de proposar
una visió diferent de la cosa, promoueix la atribu-
ció d'interessos per classes - d'interessos que no haurien
existit ~~en~~ poder tenir cap realitat. El català veu que
plantjant la cosa en el terreny econòmic, arriba a la ma-
xima objectivitat. Probablement s'aproxima la qüestió de
que que sobre aquesta objectivitat n'hi ha una altra.

Aquesta tercera sèrie d'Homages, constitueix el volum
XV del que hem anomenat, per atorgar les Obres completes. Quan
aquest volum aparegui, hauré complert 62 anys i publi-
cat, a la Biblioteca Selecta, 29 o 30 volums. Hauré arri-
vat a la meitat del que inicialment ens proposàvem.
Ara falta per una bona part de l'altra meitat - cosa
factible de ^{realitzar} si no es produeix alguna catàstrofe - catà-
strofe natural o altra en tot cas.

I era nances que queda l'agradable obligació de ~~donar~~
dir, a la gent, la meua gratitud, per l'excelent acollida
que ha fet a aquests volums experimentalment afectats
per una dispensa ~~de~~ degraçada.

J. P.

Mas Pla, Barcelona 1958-59.